Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

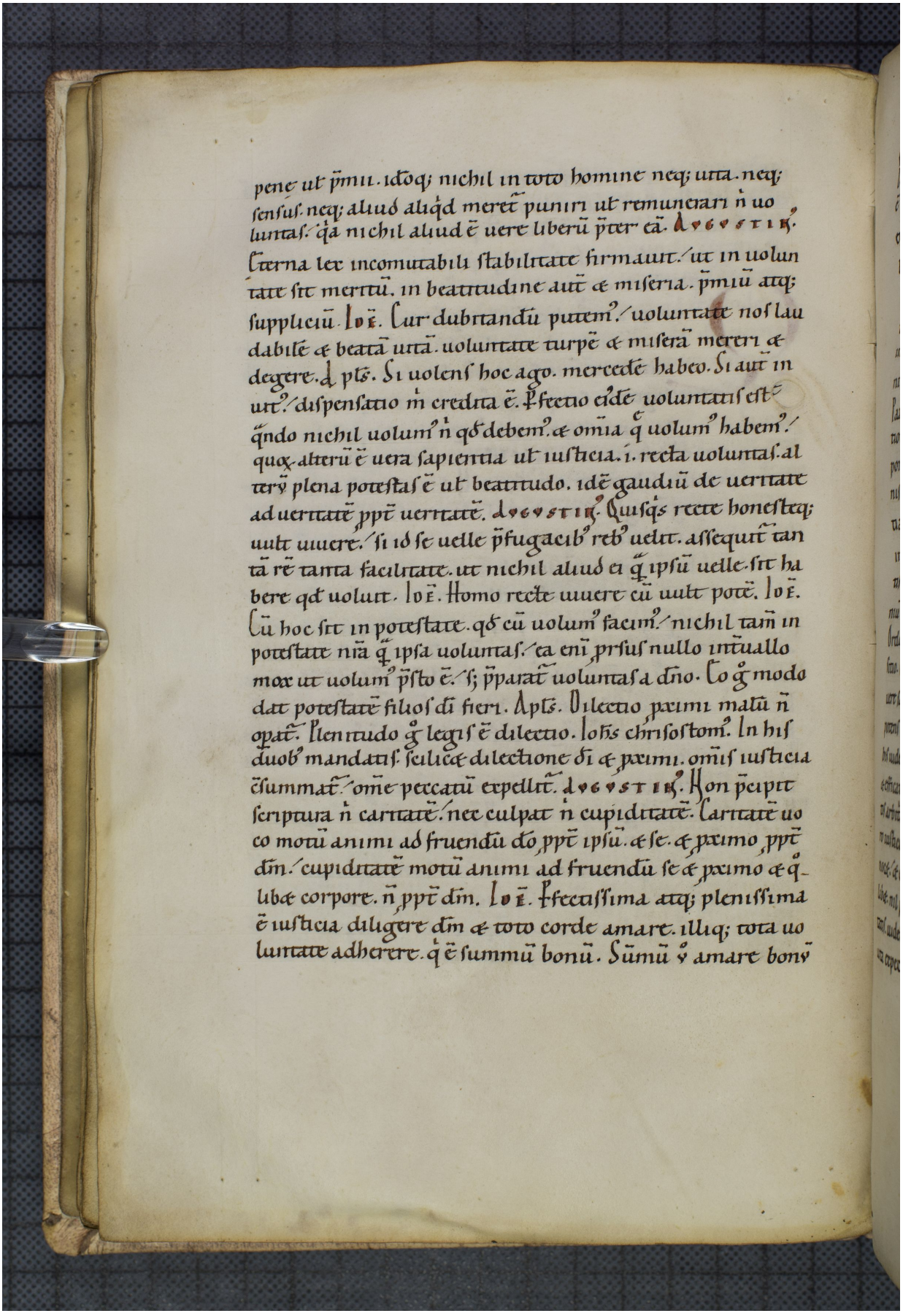

pene ut ꝑmiu. idōq; nichil in toto homine neq; utta. neq; sensus. neq; aliuꝺ aliq̄ꝺ meret̄ puniri ut remuneran ṅ uo luntas. q̄a nichil aliud ē uere liberū ꝓter eā. Aꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ. Eterna lex incomutabili stabilitate firmauit. ut in uolun tate sit mertū. in beatitudine aut̄ & miseria. ꝑmiū atq; supplciū. Ioē. Cur dubitandū putem. uoluntate nos lau dabile & beatā utā. uoluntate turpē & miserā mereri & degere. Aꝺ plm. Si uolens hoc ago. mercedē habeo. Si aut̄ in ut. dispensatio ṁ credita ē. Effectio eiꝺē uoluntatis est q̄ndo nichil uolum ṅ qꝺ debem. & oīa q̄ uolum habem. quę alterū ē uera sapientia ut iustcia. i. recta uoluntas. al terū plena potestas ē ut beatitudo. idē gaudiū de ueritate ad ueritatē ꝓpt̄ ueritatē. Aꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ. Quisq̄s recte honesteq; uult uiuere. si iꝺ se uelle ꝑfugacib reb uelit. assequi tan tā rē tanta facilitate. ut nichil aliuꝺ ei q̄ ipsū uelle sit ha bere qꝺ uolut. Ioē. Homo recte uiuere cū uult potē. Ioē. Cū hoc sit in potestate. qꝺ cū uolum facim. nichil tam in potestate nīa q̄ ipsa uoluntas. ea enī prius nullo intuallo mox ut uolum ꝑsto ē. s; ꝑparat̄ uoluntas a dño. Eo q̄ modo dat potestatē filios di fieri. Aplm. Dilectio proximi malū ṅ opat̄. Plenitudo q̄ legis ē dilectio. Iohēs chrisostom. In his duob mandatis. scilicet dilectione ꝺi & proximi. omis iustcia ē summat̄. ome peccatū expellit̄. Aꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ. Non ꝑcipit scriptura ṅ caritatē. nec culpat ṅ cupiditatē. Caritatē uo co motū animi aꝺ fruendū ꝺo ꝓpt̄ ipsū. & se. & proximo ꝓpt̄ dm. cupiditatē motū animi ad fruendū se & proximo & q̄ libet corpore. ṅ ꝓpt̄ dm. Ioē. Effectissima atq; plenissima ē iustcia diligere dm & toto corde amare. illiq; tota uo luntate adherere. q̄ ē summū bonū. Sūmū ꝯ amare bonꝯ